

Најпре бих се придружио колеги Мирославу Алексићу и питао министра Зорана Ђорђевића о националном СОС телефону (0800-222-003) намењеном женама жртвама породичног насиља на ком се, уместо овлашћене особе за хитну помоћ, јавља телефонска секретарица. Сматрам да је својеврсни скандал да СОС телефон, намењен онима који желе да пријаве случај насиља у породици, не испуњава своју сврху. Боље да онда тог телефона нема, да га нису ни објављивали и рекламирали, него да присуствујемо оваквој обмани.

Моје друго питање такође иде на адресу Министарства за рад и социјална питања и министра Ђорђевића. Када је он био овде у пленуму, већ сам му био поставио то питање, али ми је он на њега прилично немушто одговорио. Тада је у јеку била полемика око оних фамозних, фантомских амандмана владајуће већине, па је ово остало у другом плану, а мислим да и јавност, па и ја као народни посланик, заслужујемо исцрпнији одговор.

Моје питање тиче се превременог одласка у пензију за категорију запослених који испуњавају један услов, радни стаж, али не и онај онај други, старосни услов. Дешава се да неке особе имају довољно, па и више, радног стажа за пензију, али због тога што нису напунили одређене године старости доживотно бивају кажњени тако што ће имати трајно умањење примања. Занима ме одговор и објашњење зашто се они трајно кажњавају, а не да, рецимо, умањење пензија за њих важи само док не напуне захтеване године старости. Тај нонсенс је последњим изменама закона делимично исправљен за лица са бенефицираним радним стажом, али велики број грађана је и даље погођен и држава их на неки начин кажњава зато што су од раних дана радили, а не доколичарили и хватали зјала.

Своје треће и главно питање, нажалост, морам да упутим председници Владе Србије - премда сам свестан чињенице да она то није, већ да је то само формално и да бих, заправо, питање требало да поставим председнику Србије који их је све ту поставио. Ради се о најновијем инциденту и сукобу између министара у Влади, који нити је први нити је последњи, али овог пута има и међународну конотацију.

Реч је о реакцијама на последњу изјаву америчког амбасадора Кајла Скота, који је у Влади рекао да „за САД Косово није никаква 'такозвана држава', него права, пуноправна држава с којом они одржавају контакте“. Ја то, наравно, осуђујем и увек и свуда, и у својим говорима и у својим текстовима, говорим „такозвана“, или стављам у наводнике. Многи то не раде, укључујући и владине функционере и медије блиске овој власти, већ говоре само „Косово“, „председник Косова“, „премијер Косова“, без оног тзв. и без наводника.

